

Зло нас неће побиједити

Година 2015. означава 20 година од када је рат у Босни и Херцеговини коначно завршен.

Ова година такође означава и годишњицу Сребренице, као највећег злочина почињеног у Европи након Другог свјетског рата, злочина којег су два међународна суда окарактерисала као геноцид.

У ових двадесет година од када је почињен геноцид у Сребреници, породице невиних жртава у цијелој земљи прошле су дуг, спор и болан пут како би дошле до правде и помирења.

Невини животи изгубљени у рату у Босни и Херцеговини не могу се вратити. Свака жртва била је јединствена и незамјењива. Туга њихових најмилијих никада не може бити ублажена.

Оно што можемо учинити је покушати сачувати и његовати оно што је било позитивно и драгоцену и драгоцјено у изгубљеним животима и уништеним заједницама. Уколико у томе успијемо, осигураћемо да убице, скупа са онима који су хтјели подијелити земљу и њен народ, нису побиједиле.

То значи да се морамо ангажовати, и то озбиљно, да подржимо грађане свих националности широм Босне и Херцеговине, којима је доста прича о томе шта их дијели, и који желе да раде заједно на реформама неопходним како би се осигурала просперитетнија будућност за њих и њихову дјецу.

Двадесет година након рата посао није завршен, а напредак у Босни и Херцеговини је често спор, не због тога што грађани Босне и Херцеговине не желе помирење, него зато што напредак угрожавају и спречавају неки од водећих политичара у овој земљи.

Тамо гдје политичари нису успјели послужити као примјер, други су показали пут. На примјер, прије неколико година, Жене у црном, удружење грађана из Србије које се противило ратовима Слободана Милошевића, посјетиле су Босну и Херцеговину и састале се с Мајкама Сребренице. То је био примјер велике храбрости и достојанства.

То је био сусрет обичних људи одлучних да превазиђу зло и побрину се да трагедија из прошлости не добије нити најмању шансу да се понови у будућности. Ми данас морамо подржати и обнављати њихову одлучност – одлучност да осујетимо ширење идеологија које промовишу сукоб и мржњу ради спашавања невиних живота.

У суботу, 11. јула, у Сребреници ће се окупити десетине хиљада грађана БиХ како би одали почаст онима који су прије двадесет година ту убијени. Двадесет година након злочина у Сребреници, Босна и Херцеговина је прешла дуг пут, али још није окончала своје путовање ка помирењу и трајном миру. Из тог разлога, ми морамо овај посао довести до краја. Часни грађани желе друштво засновано на правди и једнакоправности, а ја немам никакве сумње да часни грађани чине огромну већину у овој земљи.

Ми не стојимо нијемо пред злом. Ми нисмо немоћни. Ми смо одлучни да наставимо градити друштво у коме се вриједности које су биле нападнуте прије 20 година подржавају, друштво у којем преовладава правда.

Враћање Босне и Херцеговине у европску породицу држава, гдје и припада, начин је за остварење правде и једнакоправности, а такође и дужно признање онима који су изгубили животе. Ми морамо завршити посао како ти животи не би били изгубљени узалуд, и како би будуће генерације могле живјети у миру и достојанству у истински реинтегрисаној Босни и Херцеговини.